

- czych rolników, a w szczególności w takich dziedzinach, jak usługi kowalskie, ślusarskie, kołodziejskie, bednarskie, ciesielskie, stolarskie, rymarskie, budowlane, prowadzenie pralni i łaźni oraz wszelkiego rodzaju remontów i napraw związanych z gospodarstwem rolnym;
- 3) działalność kółek rolniczych polegającą na organizowaniu zbytu produktów rolnych z gospodarstw położonych na terenie objętym działalnością kółka rolniczego oraz na zaopatrywaniu tych gospodarstw w środki produkcji, a prowadzoną w porozumieniu z organizacjami spółdzielczymi i przedsiębiorstwami państwowymi, zajmującymi się zbytem i zaopatrzeniem na terenie wiejskim;
  - 4) obroty i dochody osiągnięte ze sprzedaży nie przerobionych sposobem przemysłowym produktów rolnych pochodzących z gospodarstw rolnych prowadzonych bezpośrednio przez kółka rolnicze;
  - 5) obroty i dochody osiągnięte ze sprzedaży w stanie nie przerobionym nabytych bezpośrednio od producentów-rolników produktów przemysłu ludowego i artystycznego;
  - 6) obroty i dochody kółek rolniczych osiągnięte z działalności, o której mowa w § 1, nie wyodrębnionej organizacyjnie i księgowo z uwagi na jej małe rozmiary, a wykonywanej na rzecz członków kółka rolniczego.

2. Ze zwolnienia od podatku korzystać mogą jedynie te usługi, wymienione w ust. 1 pkt 1 i 2, które są świadczone wyłącznie przy użyciu maszyn, urządzeń, narzędzi, pomieszczeń itp. środków, będących własnością kółka rolniczego lub Związku Kółek Rolniczych i prowadzone na rachunek kółka.

3. Minister Finansów może udzielać w zakresie opodatkowania kółek rolniczych indywidualnych lub grupowych ulg i zwolnień podatkowych. Powyższe ulgi i zwolnienia podatkowe mogą dotyczyć całości działalności gospodarczej podlegającej opodatkowaniu lub tylko jej części.

§ 3. 1. Obroty i dochody kółek rolniczych, osiągnięte z działalności, o której mowa w § 1, nie wyodrębnionej organizacyjnie i księgowo ze względu na jej małe rozmiary, a wykonywanej na rzecz osób nie będących członkami kółka rolniczego, podlegają podatkowi obrotowemu (od operacji nietowarowych) i podatkowi dochodowemu w formie ryczałtu.

2. Podatek w formie ryczałtu (ust. 1) oraz wysokość obrotów i dochodów, które mogą korzystać ze zryczałtowanego opodatkowania, określa właściwy miejscowo organ fi-

nansowy prezydium powiatowej (miasta wyłączonego z powiatu) rady narodowej w porozumieniu z powiatowym związkiem kółek rolniczych.

3. Przy ustalaniu wysokości ryczałtu nie bierze się pod uwagę obrotów i dochodów zwolnionych od opodatkowania (§ 2).

4. Podatek w formie ryczałtu (ust. 1) ustala się na okres roku kalendarzowego.

5. Ryczałt jest płatny z dołu, do dnia 10 miesiąca następującego po upływie kwartału w wysokości $\frac{1}{4}$ ryczałtu rocznego.

6. Kółko rolnicze obowiązane jest bez wezwania wpłacać ryczałt na rachunek właściwego miejscowo organu finansowego prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej.

§ 4. 1. W stosunku do kółek rolniczych traci moc:

- 1) uchwała nr 342 Rady Ministrów z dnia 5 maja 1951 r. w sprawie zwolnienia działalności gospodarczej organizacji politycznych, społecznych i zawodowych od podatków obrotowego i dochodowego (Monitor Polski Nr A-43, poz. 547);
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 5 sierpnia 1954 r. w sprawie częściowego zwolnienia od podatku obrotowego oraz zaniechania ustalania zobowiązań podatkowych w zakresie podatku dochodowego z tytułu niektórych świadczeń organizacji politycznych, społecznych i zawodowych (Monitor Polski z 1955 r. Nr 7, poz. 74);
- 3) §§ 10 i 15 uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie działalności gospodarczej organizacji społecznych;
- 4) rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 lutego 1959 r. w sprawie zwolnień i ulg podatkowych dla kółek rolniczych oraz innych zrzeszeń, prowadzących działalność w zakresie pozyskania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców, oraz dla zespołów maszynowych (Dz. U. Nr 13, poz. 73), w zakresie uregulowanym niniejszą uchwałą.

2. Traci moc uchwała nr 443 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1958 r. w sprawie ulg w podatku dochodowym dla kółek rolniczych (Monitor Polski Nr 94, poz. 511).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 sierpnia 1959 r. do dnia 31 grudnia 1960 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

475

ZARZĄDZENIE Nr 103 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 15 października 1959 r.

w sprawie zasad i trybu egzaminów kwalifikacyjnych dla praktykantów w prezydiach rad narodowych.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149 i z 1959 r. Nr 17, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. Osoby zatrudnione w prezydiach rad narodowych na stanowisku praktykanta po odbyciu przepisanej praktyki powinny poddać się egzaminowi z zakresu wymagań fachowych i umiejętności praktycznych.

§ 2. 1. Egzamin składa się przed komisją kwalifikacyjną przy prezydium właściwej wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) powołaną przez powyższe prezydium.

2. W skład komisji kwalifikacyjnej wchodzi: jako przewodniczący: stałe urzędujący członek prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa); jako członkowie:

- 1) kierownik wydziału danej specjalności,
- 2) radca prawny prezydium

— zatrudnieni w prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) oraz

- 3) przedstawiciel zarządu okręgowego właściwego związku zawodowego.

3. Przewodniczący może uprawnienia swoje przekazać członkowi komisji — kierownikowi wydziału danej specjalności (ust. 2 pkt 1).

§ 3. 1. Egzamin jest pisemny i ustny.
2. Egzamin pisemny polega na opracowaniu tematów ustalonych przez komisję kwalifikacyjną, obejmujących rozstrzygnięcie jednej lub dwóch spraw administracyjnych na podstawie akt. Egzamin pisemny odbywa się pod nadzorem jednego z członków komisji. Praktykant powinien mieć możliwość korzystania ze zbioru ustaw i rozporządzeń. Wszelka inna pomoc i porozumiewanie się praktykantów między sobą lub z innymi osobami są niedopuszczalne.

3. Egzamin ustny obejmuje:
1) Konstytucję Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej;
2) ustrój i zakres działania organów władzy i administracji państwowej;
3) prawo administracyjne ze szczególnym uwzględnieniem przepisów o postępowaniu administracyjnym oraz tego działu administracji państwowej, w którym praktykant pełni służbę;
4) organizację i technikę pracy biurowej;
5) podstawowe zagadnienia z prawa cywilnego, karnego i karno-administracyjnego;
6) obowiązki i uprawnienia pracowników państwowych.

4. Egzamin kwalifikacyjny powinien być składany w zakresie materiałów objętych programem szkolenia.

5. Egzamin pisemny nie może trwać dłużej niż 6 godzin. Egzamin ustny nie może trwać dłużej niż 1 godzinę.

§ 4. 1. Z przebiegu egzaminu sporządza się protokół, do którego wpisuje się: skład komisji kwalifikacyjnej, tematy egzaminu pisemnego, ocenę wypracowań i ocenę odpowiedzi ustnych oraz uchwałę komisji co do wyniku egzaminu.

2. Uchwały komisji kwalifikacyjnej zapadają zwykłą większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego komisji.

3. Na dowód złożenia egzaminu z wynikiem dodatnim egzaminowany otrzymuje świadectwo, wystawione przez komisję kwalifikacyjną, według wzoru ustalonego w załączniku

do zarządzenia i zaopatrzone w pieczęć urzędową prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa).

4. W razie ujemnego wyniku egzamin może być powtórzony dwukrotnie, w odstępach nie krótszych niż 3 miesiące i nie dłuższych niż 6 miesięcy. Komisja kwalifikacyjna wskazuje przedmioty, z których praktykant ma być ponownie egzaminowany, oraz termin ponownego egzaminu.

§ 5. Osoby ubiegające się o dopuszczenie do egzaminu powinny wnieść w tym celu w drodze służbowej podanie do przewodniczącego prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa). Kierownik jednostki organizacyjnej, w której praktykant jest zatrudniony, potwierdza na podaniu odbycie praktyki, określa jej przebieg i załącza do podania odpisy świadectw szkolnych praktykanta.

§ 6. Przewodniczący i członkowie komisji kwalifikacyjnej otrzymują za udział w pracy komisji wynagrodzenie w wysokości przewidzianej dla kursów II stopnia w załączniku nr 1 do zarządzenia nr 160 Prezesa Rady Ministrów z dnia 5 lipca 1954 r. w sprawie zasad organizowania, prowadzenia i finansowania kursowego doszkalania zawodowego (Monitor Polski z 1954 r. Nr A-67, poz. 849, z 1955 r. Nr 36, poz. 351, z 1956 r. Nr 79, poz. 957 i z 1958 r. Nr 11, poz. 67).

§ 7. Przepisy niniejszego zarządzenia nie dotyczą praktykantów, przewidzianych na stanowiska objęte grupą administracyjną, i pracowników obsługowych (cz. I ust. 1 pkt 5 instrukcji stanowiącej załącznik nr 3 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1958 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażenia pracowników prezydiów rad narodowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 33, poz. 149 i z 1959 r. Nr 17, poz. 95). Zasady i tryb egzaminów kwalifikacyjnych dla tych praktykantów uregulują przepisy odrębne.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do zarządzenia nr 183 Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 października 1959 r. (poz. 475).

ŚWIADECTWO

Ob. . . . .
ur. . . . .
w dniach . . . . .
Ministrów z dnia 15 października 1959 r. w sprawie zasad i trybu egzaminów kwalifikacyjnych dla praktykantów w prezydiach rad narodowych (Monitor Polski Nr 89, poz. 475) i złożył egzamin z wynikiem dodatnim.
dnia . . . . . 195 . . . r.

Komisja Kwalifikacyjna
Przewodniczący
Członkowie: . . . . .
. . . . .
. . . . .

Pieczęć okrągła